

V. ÉVFOLYAM 4. SZÁM 2019. ÁPRILIS
LEVÉL A SZERKESZTŐSÉGNEK: marcalinaplo@gmail.com

MARCALI VÁROSI ÖNKORMÁNYZAT INGYENES MAGAZINJA
MEGJELENIK 5000 PÉLDÁNYBAN

marcalinapló

VÁROSI KITÜNTETÉSEK - 2019

A PEDAGÓGUS GURICZA HÁZASPÁR

MAKAIÉK

KÉK SÉTA - AUTIZMUS VILÁGNAPJA

ZIEHL-ABEGG KFT.

ÉPÍTETT ÖRÖKSÉGÜNK - A SZÉCHÉNYI KASTÉLY ÉPÜLETE

VÁROSI KITÜNTETÉSEK - 2019

MARCALI VÁROSÉRT DÍJ - 2019
DR. MAKAI SÁNDOR ÉS DR. MAKAI ATTILA
FOGORVOSOK

MARCALI VÁROSÉRT DÍJ - 2019
HORVÁTH ZOLTÁNNÉ ÉS KAKATICS MÁRIA
GYERMEKORVOSI ASSZISZTENSEK

MARCALI VÁROS ALKOTÓI DÍJ - 2019
DR. KÁPLÁR LAJOSNÉ ILLÉS CSILLA MÁRIA
GYÓGYTORNÁSZ

MARCALI VÁROS ALKOTÓI DÍJ - 2019
GURICZÁNÉ KAPOSI GYÖRGYI ÉS GURICZA GYULA
MATEMATIKA-KÉMIA SZAKOS TANÁROK

ÉV VÁLLALKOZÁSA DÍJ - 2019
IKR AGRÁR KFT.
MARCALI TERÜLETI KÖZPONT

ÉV VÁLLALKOZÁSA DÍJ - 2019
KARTALI KÁROLY
EGYÉNI VÁLLALKOZÓ

SPORTDÍJAK - 2019

ÉV SPORTOLÓJA DÍJ - 2019
BŐLE LUKÁCS
LABDARÚGÓ

ÉV SPORTOLÓJA DÍJ - 2019
KISS KORNÉL
KOSÁRLABDÁZÓ

ÉV SPORTOLÓJA DÍJ - 2019
KUTI BETTINA
KÉZILABDÁZÓ

ÉV UTÁNPÓTLÁS SPORTOLÓJA DÍJ
BOGYÓ GERGŐ
ÍJÁSZ

ÉV UTÁNPÓTLÁS SPORTOLÓJA DÍJ
GAÁL VIRÁG
KÉZILABDÁZÓ

ÉV UTÁNPÓTLÁS SPORTOLÓJA DÍJ
TAKÁCS GERGŐ
JU-JITSU VERSENYZŐ

ÉV SPORTCSAPATA - 2019
**MARCALI NOSZLOPY GÁSPÁR ÁLTALÁNOS ÉS AMI ISKOLA II. KORCSOPORTOS
ORSZÁGOS DIÁKOLIMPIA 5. HELYEZETT FIÚ MEZEIFUTÓ CSAPATA**
CSOMÓ BENCE, HORVÁTH MÁRTON BENEDEK, TAMASIÁN FARKAS BERNÁT,
VIRÁG ÁDÁM, TÓTH CSANÁD ÖRS

ÉV EDZŐJE - 2019
BALOGH VIKTÓRIA
TESTNEVELŐ

MAKAIÉK

Fiatal házaspár érkezett 1971-ben másfél éves kislíúkkal Marcaliba, hogy elfoglalják pályázaton elnyert munkahelyüket. A fiatalasszony a gimnáziumban fog tanítani matematikát és fizikát, a férje pedig frissen végzett fogorvosként a kórház rendelőintézetében kezd el dolgozni.

- Hogy kerültetek ide? Volt valami kötődésetek a városhoz?

- Nem, nem volt. Akkoriban pályázni kellett az állásokra, mégpedig meghatározott keretek között, három helyet megjelölve - eleveníti fel a csaknem fél évszázaddal ezelőtti történeteket dr. Makai Sándor -, mind a három település egyformán ismeretlen volt, de Marcali kezdett nekünk egyre jobban tetszeni, és igazából ide szerettünk volna jönni. Vonzóvá tette a Balaton közelsége, lakást is ígértek. A feleségem nagymamája Ábrahámhegyen lakott, ő mesélte a családnak, hogy Marcali már a régi időkben is fontos helynek számított - a befagyott tó jegén jöttek át az emberek a túlsó partról a híres marcali állatvásárra.

Egy szinte sorsszerű véletlen aztán végképp eldöntötte a kérdést: Gyakorló orvosként kaptam két jegyet egy betegről a rádiókabaré műsorára, ahol az előadás kezdetén a bemondó meghívott vendégülként köszöntötte Deák János főorvos urat, aki Marcaliból érkezett. Némi hezitálás után odamentünk hozzá a szünetben, és elmondtuk neki, hogy mi meg éppen most készülünk Marcaliba. Az lett a beszélgetés vége, hogy a tőle kapott információk alapján mi végleg letettük a voksunkat Marcali mellett, ő pedig kézbe vette a dolgokat, megszervezte a találkozót Lukácsy főorvossal, aki tisztiorvosként illetékes volt a döntésben. Kerítették állást a feleségemnek is, meglelt a lakás is, nagyon szép helyen, a Park utcában.

- Eredetileg honnan származol, hol töltötte a gyerekkorodat?

- A Viharsarokból származom, Békés megyei vagyok. Annak idején Erdélyből jött át a családom Füzesgyarmatra. Édesanyám tanítónő volt,

apám pedig gyógyszerész. Mienk volt a patika, amit persze később államosítottak, azaz magyarul: elvették. Én is gyógyszerész szerettem volna lenni, érettségi után oda is jelentkeztem, de nem vettek fel. Akkor még erősen számítottak a származási kategóriák, meg én se vettem elég komolyan a dolgokat. A következő években voltam én szinte minden: segédmunkás, ipari tanuló, végeztem közegészségügyi iskolát, míg végül katonaként jelentkeztem az orvosi egyetemre, és felvettek. Annyi ide-oda hányódás után megtaláltam végre magamnak azt a hivatást, ami egy életre szól.

- Hogy sikerült beilleszkednetek, hogyan vált lakóhelyből otthonotokká a város?

- Könnyen, hamar, és megint a véletlen sietett a segítségünkre. Az egyetlen, általunk kicsit jobban ismert emberhez, a már említett Deák János bácsihoz mentünk el boldog karácsonyt kívánni, és ezzel mindjárt sikerült igen kínos helyzetbe navigálnunk magunkat. Nem gondoltunk rá ugyanis, hogy karácsony táján van János-nap is, nem készültünk köszöntésre. Ők viszont igen, éppen az ilyenkor szokásos vendégeiket várták. Nagyon kedvesen oldották fel a zavarunkat, és bennünket is ott marasztaltak vacsorára. Így mindjárt összeismerkedtünk egy sereg házaspárral, és egyből lett társaságunk: Bánkutyék, Kőrösiék, Pozsárék. Később elkezdtem vadászni, ezt a szenvedélyemet egészen tavalyig űztem, elég intenzíven. A vadászat révén pedig sok emberrel kerültem kapcsolatba, akik között barátokra is leltünk. Amúgy túl sokat nem kellett azon töprengenem, hogy mivel töltsöm ki a szabadidőmet. Akkoriban minden áldott nap 24 órát tartott az ügyelet, a lakásunkon bármikor megjelenhetett egy beteg. Előfordult olyan, hogy a karácsonyi vacsora kellős közepébe hasított bele a csengő hangja. De nem a Jézuska volt, ahogy a gyerekek remélték, hanem egy fájdalomtól eltorzult arcú

kőműves állt ott, munkaruhában. Ne haragudjak, mondta, de ő egész nap dolgozott, és egyszerűen nem bírja tovább. Elláttam természetesen, mint ahogy máskor se küldtem el beteget.

- Ehhez az állandó készenléthez azért megfelelő családi háttér is kellett. Olyan feleség, aki mindezt elviseli.

- Nemcsak elviselte, támogatott is. Ha a helyzet úgy kívánta, még sterilizálni is beállt. Alkalmazkodott hozzám, és annak tudatában szervezte a család életét, hogy nálunk bármikor megjelenhet egy beteg. Amikor felvettek az egyetemre, nemigen volt társaságom. Előtte katona voltam Kecskeméten, Cegléden dolgoztam, ott lakott a nővérem, azért mentem éppen oda. Nem csoda, hogy amikor évek múlva visszakerültem a fővárosba, eléggé egyedül éreztem magam. Volt tehát okom az örömről, amikor egy nap a Ludovika menzáján összefutottam egy régi barátommal, aki a váratlan találkozás öröme - no meg az én kérésére - mindjárt esti programot szervezett, ahova két csinos lányt is magával hozott. Amiről mesélek, az a hatvanas évek Budapestje: egyetlen szórakozóhelyre se fértünk be. Már majdnem elköszöntünk egymástól, azzal, hogy akkor hazamegy mindenki, és elfelejtjük egymást, amikor eszembe jutott valami. Ismerek én még régről egy öreg pincért, a Misi bácsit, hátha ő tudna segíteni nekünk. Tudott. És igen jól tette, mert amire hazaindultunk, én az egyik kislánnyal úgy összemeglekedtem, hogy már abban is megegyeztünk, hány gyerekünk legyen majd...Az idén ünneplem vele az aranylakodalmunkat, ötven éves házasság vagyunk bizony, a három gyerek is megvan, meg azóta még nyolc unoka.

- A három gyerek ma már felnőtt, Enikő közgazdász, Gábor egy céget vezet, egyikük se itt él. Attila fiad viszont Marcaliban telepedett le, ő az, aki mindenben az édesapja örökebe lépett: nemcsak fogorvos lett, hanem a te munkádat folytatja. Ez azért nem túl gyakori.

- Az elmúlt harminc évben az egészségügyben hatalmas változások mentek végbe, bennem pedig, úgy érzem, mindig volt egy kis szervezőkészség is ahhoz, hogy a szakmai munka megfelelő háttérét is megpróbáljam biztosítani. Csoportvezető főorvosként, szakszervezeti vezetőként igyekeztem tágitani az ellátási területek határait, kiharcolni új, korszerű eszközöket, hogy lehetőleg minél kevesebb problémával kelljen a marcaliaknak Kaposvárra utazniuk. Ha ehhez tovább kellett lépniem magam, azt is felvállaltam mindig, mert egyébként is érdekelt minden, ami újdonság csak létezett a szakmámban. Így aztán amikor jött a funkcionális privatizáció, nem féltem a változásoktól, időben meg tudtam tenni a szükséges lépéseket. Büszke vagyok rá, hogy országosan is úttörő módon szerveztem egy helyre a rendelőt és a labort. Amikor a fiam végzett, és hazajött Marcaliba, már részben a szeme látára, részben vele együtt élünk át a szervezeti változásokat, hogy aztán a pálya végére érve, közös munkánkból a magam részét is ő folytassa tovább.

- Attila, hármótok közül te voltál az egyetlen, aki már középiskolába is elmentél a városból, szemben a testvéreiddel, akik itt érettségiztek. Mégis ők telepedtek le másutt, és te jöttél ide vissza, kilenc fővárosi év után.

- Annak, hogy én 14 évesen elmentem Pestre, családi okai voltak. Meghalt a nagypám, és ott maradt a nagymama teljesen egyedül, a magány minden testi-lelki következményével. Ezért született az a döntés, hogy én menjek Pestre gimnáziumba, lakjam a nagymamánál, a rólam való gondoskodással adva új értelmet az életének. Első pillanatban kicsit zokon is vettem a dolgot, később persze megértettem, gyönyörű kilenc évet élhettem vele, aki egy különleges, nagyszerű asszony volt.

- A marcali gyerekkorról milyen emlékeid vannak?

- Óvodába a Park utcába jártam, a szomszédba kellett csak átlépni, ahol Kissné Márta óvónéni és Erzsi néni, a dadus szerető gondoskodását élvezhettem. A mai napig tart itt kezdődött barátságom Molnár Tamással, de Holzer Feri barátommal is kisgyerek korunk óta ismerjük egymást. Alsóba én még a Simon térre jártam, Wágner Mara néni, Kovács Hilda néni voltak az első tanítóim. Váltott műszakban zajlott a tanítás, és szombaton is mentünk iskolába.

Én meg egyszer elfelejtettem, hogy valami fontos esemény miatt rövidített órák lesznek szombaton. Békésen ballagtam a délutáni tanításra a megszokott időben, de az átszervezés miatt az már véget is ért, mire én megérkeztem. Ezt soha nem fogom elfelejteni...

- Édesapád fogorvosi munkájával szinte együtt élt a család, már csak az otthoni rendelések miatt is. Lehet azt mondani, hogy magától értetődő módon nőttél bele ebbe a hivatásba?

- Dehogyan. Először autószerelő szerettem volna lenni. Ez a vágy azonban egy csapásra kimúlt, amikor egy szőcsényi kirándulás hatására eldöntöttem, hogy mégis inkább erdész leszek. Majd egy akváriumi túlszaporulat felszámolása révén szerzett halakkal hazaállítottam, olyannyira meglepetésszerűen, hogy csak a bőlés tálba tudtuk elhelyezni őket. Abban nevelgettem a halaimat, nagy műgonddal, mint leendő halbiológus. Ez a szenvedély olyan sokáig kitartott bennem, hogy Pestre is vittem magammal az akváriumomat. Már harmadikos gimnazista voltam, amikor érezni kezdtem, hogy én igazából gyógyítani szeretnék, de azt

még nem tudtam eleinte, hogy embert-e vagy állatokat. De ettől kezdve intenzíven készültem a felvételre, és nagyon feszes, szigorú napirend szerint éltem. Nem volt nehéz betartanom, nem voltam egy lázadó kamasz. A kötelesegtudatot, a fegyelmességét szerintem a sportnak köszönhettem.

- Mit sportoltál és hol?

- Az én gyerekkoromban még nem gépeken vagy gépekkel játszottunk, hanem egymással, többnyire fociztunk. Nem kellett megszervezni semmit, tudtuk: csak le kell menni valamelyik grundra, és előbb-utóbb jönnek a többiek is. De sportoltam szervezett keretek között is, tornásztam és birkóztam. Az iskolában Légrády Margit néni és Horváth József tanár úr, az egyesületben Szecsódi Imre volt az edzőm. Amit elkezdtünk, azt illetéktelenül végigcsinálni, és azért ha egy gyereknek minden hajnalban mennie kell a nulladik órára, akkor is, ha mínusz huszont fok van, abból meg lehet szokni a fegyelmet, és meg lehet tanulni a kitarást. A birkózást még Pesten is folytattam, a Fradiban, de ott már többnyire csak edzőpartnereként.

Iskolába a Noszlopyba jártam, Elza néni volt az osztályfőnököm, nagyon szerettük őt. A természettudományok érdekeltek főleg, Kiss Erzsébet néni kémiaóráira ma is emlékszem.

- A Fazekas Gimnáziumba jártál, az ott folyó természettudományi oktatás magas színvonalú közismert. Gondolom ez megfelelő alapokat biztosított a továbbtanuláshoz.

- Igen, de azért jártam magántanárhoz is. Fizikából édesanyám egy volt évfolyamtársa foglalkozott velem, de a biológiát tanulni Budapestről Marcaliba jártam, Ambrus Ferenc tanár úrhoz. Tőle volt szerencsém megkapni azt a tudást, ami döntőnek bizonyult a vizsgán: felvettek mind a két karra, az orvosira meg a fogorvosira is, én pedig ez utóbbit választottam. Édesapám nem szólt bele a döntésembe, de láttam, mennyire örül neki. Nekem pedig az kínált különös lehetőséget, hogy családon belül tanulhatom meg a szakmát. Azért ez óriási vonzerő. Ma elindítani egy rendelőt nagyon nehéz lenne, ő viszont megalapozott nekem egy helyzetet, ami tisztességes polgári életet tud biztosítani egy családnak. Fokozatosan lehetett eljutnom odáig, hogy most már egyedül viszem a céget, bár a szüleim a mai napig besegítenek a háttér munkába.

- A feleséged is orvos, egyetemi ismeretség a tiétek?

- Annyiban igen, hogy az egyetem sítáborában ismerkedtünk meg, ahova én már végzett orvosként mentem, ő pedig még diákként. Anikó, a feleségem Ordacsehibe való, az édesapja ott volt iskolaigazgató, a nagybátyjáról utcát neveztek el a faluban. Távkapcsolatban éltünk évekig, amikor ő is állást kapott Marcaliban - akkor még volt gyermekosztály, József Imre vezetésével és segítőkész kollégákkal. Furcsa firtora a

sorsnak, hogy nekem akkor kellett félig-meddig elmennem, amikor ő végre idejött. Munka mellett tanultam tovább a szakmát Pécsen, heti három napot ott töltöttem. A harmadik napon az ottani délelőtti műszak teljesítése után a délutáni rendelésre már haza kellett érnem Marcaliba. Kadarkúton szoktam mindig megállni egy gyors ebédre, ennyi fért csak az időmbe. Ez így ment három éven át, de muszáj volt. Mert igaz ugyan, hogy a megelőző három évet is a fogszabályozás tanulásával töltöttem, de az a rendelő nem volt akkreditálva, ezért újra végig kellett csinálnom az egészet. Kemény volt.

- Tiszteletre méltó a munkabírád...

- Hozzá voltam szokva. Az egyetemi évek alatt is dolgoztam: sört csapoltam az egyetemi klubban, jó munkaeurókat számítottam, mert a szüleim körültekintő nevelésének köszönhetően beszéltem idegennyelvet is.

- Mára, lehet mondani, „befutottál”, elismert szakember vagy, megbecsülnek. Hogyan élsz mostanság?

- Nagyon sok a munka, egyre feszítettebb a tempó. Marcalin kívül Nagykanizsán és Keszthelyen is rendelek, nagyon szeretem a munkámat. Ami ezen belül is szinte hobbim, az a fogszabályozás. Ez igazi alkotó tevékenység, nagy türelem és kreativitás kell hozzá, de a felelősség is nagy. Lényegében egy embernek az arcát alakítjuk ki vele. Olyan, mint a modellező szakkör volt régen, csak itt négy dimenzióban kell gondolkodni, tekintve, hogy a kezelés ideje alatt a páciens fizikai adottságai is változnak.

Talán nem mindenki tudja, de a fogorvosi pálya a mai napig nehéz fizikai munkának számít. Hogy sokáig meg tudjak felelni az önmagam elé állított követelményeknek, rendszeresen járok Hévízre gyógytornára, afféle megelőző karbantartásra.

Elégge megnehezíti a mindennapokat, hogy a rendelő normális működéséhez egyre több háttér munkára van szükség. Rengeteg időt, energiát felemésztesz az adminisztráció, a megfelelő anyagok, eszközök beszerzése, folyamatos pótlása - gondolta volna valaki, hogy egy új röntgen-gép beszerzését komoly procedúrával kell engedélyeztetni az Országos Atomenergia-ügyi Hivatallal?

Korábban megengedhettem magamnak, hogy elmondhattam: Beteget én soha nem küldök el, a rendelésnek akkor van vége, ha mindenkit elláttam. Mára már - nehéz szívvel ugyan - kénytelen voltam belátni, hogy ezen változtatni kell, mégpedig a betegek érdekében. Este kilenc órákor, holtfáradtan, felelőtlenség lenne belenyúlni egy ember szájába.

- És mi van a családdal? A hobbiakkal?

- A család működtetésének terhei a feleségem vállalt nyomják. A saját hivatásának ellátása mellett bizony otthon is ő rakja össze a dolgokat. Anikó biztosítja nekem a nyugodt, biztonságos hátteret, kézben tartja két kislányunk, Zsófi és Eszter megfelelő színvonalú nevelését. Szeretünk utazni, az igazi kikapcsolódás, regenerálódás, arról nem is beszélve, hogy akkor végre együtt lehetünk. Horgászni még édesapámmal kezdtem el kisgyerekkoromban, ezt ma is ugyanúgy szeretem, csak kevés időt tudok rá szánni. Éppen mostanában, a tavalyi horgásznaplóm lezárásakor szembesültem vele, hogy egész szezonban összesen 14 alkalommal voltam kinn. A sport azért valamelyest ma is az életem része maradt, a gyógytorna Hévízen tanult elemeivel gyakorlatozom, az utóbbi időben pedig megkedveltem a sífutást. Ha valaki a sédi úton a hófogók mentén lát egy sífutót, az valószínűleg én vagyok. Mostanában kaptam rá a kertészkedésre, a szőlőművelésre, a gyümölcsfák érdekelnek.

Persze csak a tavaszi munkák, a metszés például, a többihez már nemigen fűlik a fogam...

- Folytatódik-e vajon a családi hagyomány? Mutatkozik-e valamelyik unokában érdeklődés a fogorvosi pálya iránt? Mit gondolsz a dinasztia alapítója, a nagypapa?

- Fájdalom, de egyelőre nem úgy néz ki, hogy lenne folytatás. Petra, a legidősebb unokánk az idén már végez, református lelkész lesz, a nagyiúkat a műszaki pálya vonzza, a lányok se mutatnak semmi hajlandóságot. Az biztos, hogy nyomást soha nem gyakorolnánk rájuk, hivatást a saját hajlandósága szerint kell választania mindenkinek. Az ember persze azért reménykedni reménykedhet... talán a két kicsi fiú valamelyike... ők még csak most kezdik az iskolát... Kolos talán... esetleg Jánoska?

O.I.

MARCALI EXPO

2019. április 27-én kerül megrendezésre Marcali Város Önkormányzata, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Somogy Megyei Igazgatósága, és a Somogy Megyei Önkormányzat szervezésében a Marcali Expo.

A programokra díjtalan a belépés.

KÉPVISELŐI FOGADÓÓRÁK

FEKETE LAJOS (MOTTE)

Fogadóóra: minden hónap második hétfőjén 16:30-17:30 között.
Helyszín: Civil Szervezetek Háza, kisterem. - minden hónap második hétfőjén 18:00-19:00 között. Helyszín: Bizei kultúrház.

DR. MÉSZÁROS GÉZA (MOTTE)

Fogadóóra: minden hónap első hétfőjén 18:00-19:00 között. Helyszín: Horvátküti Községi Ház. - minden hónap második hétfőjén 17:30-18:30 között. Helyszín: Civil Szervezetek Háza, kisterem

KÖRÖSI ANDRÁS (MOTTE)

Fogadóóra: minden hónap első hétfőjén 16:00-17:00 között, előzetes személyes, vagy telefonos egyeztetés alapján. Civil Szervezetek Háza

HOSSZÚ ANDRÁS (MOTTE)

Fogadóóra: minden hónap utolsó szerdáján, 17:00-18:00 között.
Helyszín: Városi Fürdő tanuszoda, közösségi helyiség

VARGA ZOLTÁN (MOTTE)

Fogadóóra: minden hónap első keddi, 17:00-18:00 között.
Helyszín: Noszlopy u. 17., Bádóg Büfé különterme

MOZSÁRNÉ KUTOR VERONIKA (MOTTE)

Előzetes egyeztetés alapján bármikor, személyesen.
Időpontegyeztetés telefonon: 85/501-035

KISSNÉ MOLNÁR ÁGNES (FIDESZ-KDNP)

Fogadóóra: minden hónap első hétfőjén 16:30-18:00 között, a FIDESZ-KDNP irodában.

DR. HORVÁTH LÁSZLÓ (FIDESZ-KDNP)

Fogadóóra: személyesen egyeztetett időpontban.
Helyszín: Marcali, Szigetvári u. 51.

KESZTYÚS ATTILA (JOBBIK)

Személyesen egyeztetett időpontban a képviselő házhoz megy.
Tel: 06 (70) 371-7721, E-mail: kesztyus.attila@jobbik.hu

KIS-DÖRNYEI LÁSZLÓ (FIDESZ-KDNP)

Fogadóóra: minden hónap első hétfőjén 16:30-18:00 között, a FIDESZ-KDNP irodában.

A PEDAGÓGUS GURICZA HÁZASPÁR

1985 óta tanítanak a Mikszáth Utcai Általános Iskolában. Nemzedékek szerették meg általuk a matematikát és a kémiát. Hosszú a sora versenyeredményeiknek. S ki ne felejtjük a felsorolásból a sakkot, a nyári táborokat! A legjobban mégis arra büszkék, hogy mindkét lányuk doktori címet szerzett, s hogy egyikük már megajándékozta őket egy csodaszép, okos unokával.

- Hogyan ismerkedtetek meg egymással?

- Pécssett, a főiskolán. Mondhatjuk azt, hogy már a gólyatábor első órájától együtt vagyunk, hiszen már az első pillanattól fogva szimpatikusak voltunk egymásnak. 1982-ben végeztünk a felsőoktatási tanulmányainkkal, akkor kerültünk Kisgörbőre. Ritkaság, hogy pályánkon mindig egy tantestületben dolgoztunk. Ez bennünket erősít. Példaként említhető, hogy Györgyi szépen, rendezetten tárolja az oktatási anyagokat, versenyfeladatokat. 37 éve jól működünk együtt a tanításban, nincs közöttünk rivalizálás, táplálkozunk a másik sikeréből, örömeiből. Ha problémánk adódik az oktatás, nevelés területén, akkor is rögtön a másiktól kérünk tanácsot.

- Györgyi, te honnét származol? Hol teltek a diákéveid?

- Egerváron születtem, éppen disznóvágáskor, persze akkor, amikor már minden munka elkészült. S otthon, bábaasszony segítségével jöttem a világra, aki egy hétig nálunk is maradt, segítve édesanyámat. Kórházat először két hét múlva láttam, mivel fülfájós voltam. Az egervári általános iskolából a Zrínyi középiskolába kerültem, ami éppen attól az évtől országos kísérleti iskola lett. Az osztálytársaim is csupa kitűnő, jó tanuló diákok voltak. Kemény munka folyt ott, magas szintű oktatást kaptunk. Az utolsó két évben már kijártunk kórházakba, bíróságokra, gyógyszertárakba, hogy megismerjük a legkülönfélébb hivatásokat.

Egyébként én az általános iskolai magyar-történelem szakos tanárom hatására lettem pedagógus, tőle kaptam az indíttatást, hogy tanárnak lenni élmény és kihívás is egyúttal. Az, hogy reál szakos lettem, az pedig édesanyám matematika-kémia szakos tanárnő barátnőjének köszönhető. Nagyon szerettem az orosz nyelvet is, több éven át tanítottam is. Szerintem az idegen nyelv, a matematika és a magyar nyelvtan szorosan összefügg egymással, ezt tapasztalom is a munkámban.

- Gyula, ti Gyótapusztán éltetek.

- Abban az időben sok gyerek volt, és többségben fiúk. Rengeteget fociztunk. Összevont iskola működött itt, elsőtől nyolcadikig, kiváló nevelést kaptunk. Amikor ötödikes lettem, akkor már Marcaliba helyezték a felső tagozatot. A faluba bevezető út még nem volt aszfaltos annak idején, erdőn keresztül mentünk a vasútállomásra, s be Marcaliba a kollégiumba. Így a szüleim, mivel akkor még szombaton is volt tanítás, egy napot láttak a héten. Ráadásul egyes gyerek voltam. De ennek köszönhetem, hogy nem lettem elkényeztetett csemete. A szüleimet tisztetem, különösen édesanyámmal volt szoros a kapcsolat. Őt szentnek tartom, a példaképem. A Noszlopyban is megtartottam a kitűnő tanulmányi eredményem, csak nyolcadikban volt egy négyesem, rajzból. Emlékszem Klujber tanár úr szavaira: „Guricza fiam, te se tudsz rajzolni?” Meg kell, hogy mondjam, az órai táblai mértani rajzaim azért magamnak is tetszenek. Aztán Marcaliba a gimnáziumba kerülve Kis tanár úr hatására foglalkoztam intenzívebben a matematikával. Tetszett a gyorsasága, a szakkörei. S mivel én magam előtt a pedagógust láttam példaként, ezt a hivatást választottam. Örülök, hogy így döntöttem, a szüleim is támogattak ebben. Györgyit is a tanárképző főiskolának köszönhetem.

- Milyen volt pályakezdőnek lenni egy kis faluban?

- Nagy tiszteletet kaptunk. Nagygörbőn laktunk, Trabanttal jártunk át Kisgörbőre. Györgyi orosz és technikát is taníthatott, én fizikát. Györgyi hamarosan a kultúrház vezetője is lett, könyvtárosként is tevékenykedett. Vezetünk ifjúsági klubokat, sakkversenyeket szerveztünk, hívtunk meg előadókat. Kiállítás rendeztünk a helyi népművészeti alkotásokból. Sajnálunk eljönni, de azért, hogy közelebb lehessünk Gyótához, a szülőkhöz, így kellett döntenünk. A Klujber házaspár másik intézménybe ment tanítani, így kerültünk a Mikszáthba. 1985-től már be tudtunk jönni lakni a házukba, szüleink és a rokonság segítségével.

- Hogy alakult itt az életetek?

- 1985-ben megszületett Tímea lányunk, 1987-ben pedig Lilla. De Györgyi sem maradt ki a tantestület életéből, hisz hoztam haza az élményeket, és a kijavítandó dolgozatokat. Alá is írtam néha véletlenül - meséli Györgyi. Aztán volt, hogy még Tímea is besegített a munkába, kis körök lettek a papírokon, vagy éppen összegyűrődtek.

- A lányokról mit tudhatunk?

- Tímea gyógyszerész, Lilla vegyészmérnök. Mindkettőjüknek a kémia-tanára is voltam, nemcsak az apukájuk. Mindkettőnkől azt látták, hogy milyen szívvvel tanítjuk a tárgyainkat, példa lehetett a számukra. Szorgalmasak voltak, egymást erősítették.

- Gyula, a sakk mikor kezdődött az életedben?

- Már Gyótapusztán. A felnőttek mellé álltam amikor sakkoztak, aztán édesapám megtanította a lépéseket. Nyolcadikban már én lettem a falu csapatának az első táblása. Gimiben inkább tanultam. A katonaságnál megnyertem a századbajnokságot, de a főiskolán újra csak nem volt rá időm. A Mikszáth iskolában egyszer értekezleten felszólalt Valter Géza bácsi, tanulószobás tanár, hogy a gyerekek sakkoznak egymással, de nem kapnak képzést. Ekkor újra eldől a sorsom. Elmentem szakképzésre, Erdős Józsvival Debrecenbe. Később a város is rám bízta a sakk szervezését, oktatását. 2010 óta már NBII-ben játszunk. Nagy teher, sok a munka vele, de örömmel csinálom.

- Györgyi, neked mi a hobbid?

- Szeretek kézimunkázni, varrni, kötni, horgolni. Már hatodikos koromban nagy könyörgésre kaptam a szüleimtől egy többfunkciós varrógépet, amelyen magam készítettem a különleges ruháimat. Édesanyámtól örököltem a kézügyességet, gyönyörű kézimunkákat készítettem. Nem véletlen, hogy imádtam technikát tanítani. Őt évig volt rá lehetőségem, a varráson, kötésten kívül sütöttünk, főztünk is, s természetesen jóízűen el is fogyasztottuk az ételeinket.

KÉPVISELŐ-TESTÜLET

Marcali Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2019. március 27-én soron kívüli képviselő-testületi ülést tartott. Az éves ünnepi ülés megtartására március 28-án került sor.

2019. március 27.

A képviselő-testület, összhangban a parlament által elfogadott törvényekkel, módosította a közterületek rendeltetésétől eltérő használatáról szóló önkormányzati rendeletét, a választási plakátok korrekt és rendezett kihelyezhetőségének biztosítása érdekében.

Az önkormányzat saját költségén választási kampányt szolgáló önálló hirdetőberendezéseket készített, és azokat, megfelelő darabszámban, a város választási hirdetményeivel hagyományosan érintett pontjain elhelyezi. Ezekre a hirdetőberendezésekre a jelöltek és jelölő szervezetek helyezhetik el plakátjaikat. A rendeletet, amely biztosítja az esélyegyenlőséget és a tisztességes versenyt, a képviselő-testület 8 igen és 3 nem szavazat mellett fogadta el.

Élvezték a gyerekek. Aerobikot is oktattam felsősöknek, többször fel is léptünk különböző rendezvényeken. Sajnos, nem volt papírom ezekhez a tevékenységekhez, így abba kellett hagynom. Imádom olvasni is. Fontos számomra a környezettudatos élet is, tíz évig én készítettem fel a katasztrófavédelmi versenyekre a diákokat. Egyszer első lettünk a megyei fordulón, ma pont akkor nem rendeztek országos versenyt. Most is többféle matematika tanulmányi versenyre, meg persze kémiára is gyakorlunk tanulóimmal.

Mondhatjuk, hogy mindkettőnk hobija a gyerekek táboroztatása is, harminc évig jártuk az ország legszebb részeit. Rengeteg élményt öröszünk a szívünkben.

- Gyula, úgy tudom, te társszerzőként könyveket is készítettél.

- Horváth László keresett meg először ezzel, a Földrajzosok Köre kapcsán, lenne-e kedvem a Somogy megye kézikönyvének összeállításában dolgozni. Gondoltam, van még két hét a nyári szünetből, vágjunk bele. Nos, ez a munka egy évig tartott. Azóta újabb három könyv települési monográfiáinak megírásában vettem részt.

- Honnét van erőtök ennyi mindenhez a mai napig?

- Belülről. Ezt örököltük a szüleinktől. Ők is keményen megdolgoztak mindenükért. Ritkán fekszünk le éjfélnél korábban, s gyakran dolgozunk hétvégén is. Áldás, hogy az egészségünk is támogatta ezt a munkát.

HCSGY

Hosszú évek után révbé érhet a Posta köz 2. szám alatti ingatlan (nőtlen tiszti) felújítása. A pénzügyminiszter 2019. március 4. napján hozott döntése alapján Marcali Város Önkormányzata 213.380.244 Ft összegű vissza nem térítendő pályázati támogatásban részesült, melynek elfogadásáról és a beruházás megvalósításához szükséges intézkedésekről döntött a képviselő-testület.

A képviselő-testület ingatlanokat jelölt ki értékesítésre.

2019. március 28. - Ünnepi ülés

Dr. Sütő László polgármester a Marcali Művelődési Központ nagytermében Ünnepi Képviselő-testületi Ülésen adta át a városi kitüntetések. A dicsőségtablón a 2019. évi kitüntetettek és díjazottak táblái is elhelyezésre kerültek, majd az elismerésben részesítetteket az ilyenkor szokásos állófogadáson látta vendégül a képviselő-testület.

Az indoklással ellátott előterjesztések, határozati döntések, megalkotott alap- és módosító, illetve egységes rendeletek, elfogadott dokumentumok, valamint a képviselő-testületi ülések jegyzőkönyvei megtekinthetők Marcali Város hivatalos weboldalán: www.marcali.hu

ZIEHL-ABEGG KFT.

Lassan 25 éves múltra tekint vissza a ZIEHL-ABEGG Kft. marcali gyára. A város és a környék legnagyobb munkáltatójának ügyvezető igazgatójával, Szijártó Ferencsel beszélgettem a múlttól, a jelen kihívásairól.

- Hogy és mikor kezdődött a ZIEHL-ABEGG története?

- Igazából 110 éves múlttal rendelkezik a német anyavállalat. 1995-ben kezdtem a cégnél, hat emberrel indultunk, őket Németországban tanítottuk be. Pár év alatt bebizonyítottuk, hogy érdemes ide beruházni, teljesíteni tudjuk a németek által támasztott elvárásokat. Ennek az igazolása ez a 25 év.

- Vannak-e itt dolgozók a régiak közül? S ma mennyi a létszám?

- A kezdő csapat majdnem minden tagja végig megmaradt, ők ma már nyugdíjasok. Évente rendezünk családi napot a dolgozóknak, ahova szeretettel hívjuk őket is, ahol jubileumi jutalomban részesítjük az 5-10-15-20 éve nálunk lévő munkavállalókat. Ma közel 800 fő a létszámunk.

- Mit állítottak elő először, s kiknek? Mennyiben változott ez az évek során? Kik ma a legnagyobb piaci partnereik?

- Kizárólag alkatrészeket gyártunk az anyacég termékeihez. Kezdetben villanymotor álló részek tekeréscselése folyt. Gépeket, anyagot kaptunk hozzá. Ezzel egyidőben kicsiben megpróbálkoztunk a védőrácsok gyártásával. 1996-ra bizonyossá vált, hogy működik a dolog. Egy év múlva már új csarnokot építettünk a rácsgyártásnak, amivel az anyacég soha nem foglalkozott, úgy vásárolták másoktól. Mi kifejlesztettük hozzá a technológiát. Aztán 2000-ben megépült az öntöde. Nem volt egyszerű összeszedni hozzá az embereket, megismerni az eljárást, és eljuttatni oda, hogy ma már teljes kapacitásban négy öntőgéppel dolgozzunk, s az öntvényeinket meg is munkáljuk a CNC üzemben. Végül összeszereljük az általunk tekeréscsel állórészekkel. Így tulajdonképpen már félig kész villanymotort szállítunk Németországba.

Termékcsoport áttekintés

- Hogyan, mikor bővült maga a termelőcsarnok? Milyen lényeges beruházások történtek?

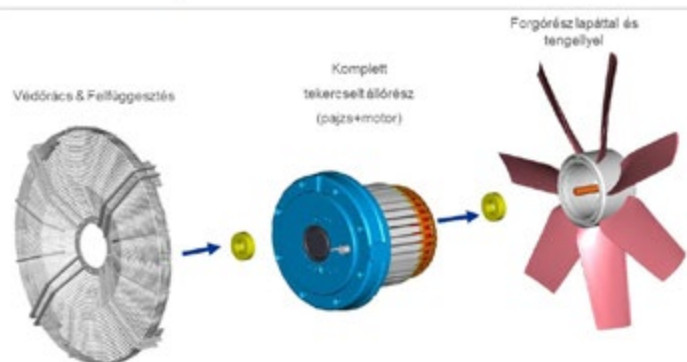
- A rácsgyártás területét 2005-ben megdupláztuk. 2007-ben további új csarnok, porfestő üzem épült, így saját cégen belüli gyártóegység tudja ellátni az igények nagy részét. Persze, vannak külső beszállítók is, de Marcali a bázis. 2009-ben a válság évében mi bővültünk, 5300 négyzetméteres csarnokba hozzánk települt át a tekeréscselés. Fontos megjegyezni, hogy emiatt Németországban sem kellett senkit elbocsátani, sőt, ott is bővültek. Aztán 2012-ben létrejött a raktár bázisunk. Így lehetővé vált, hogy komplett összeszerelt állórészeket tudjunk szállítani az anyacéghez. Ma már gyártunk nem ventilátor motorokat gépészeti berendezésekhez, orvostechnikai eszközökhöz (pl. CT berendezésekhez röntgenforgató motorokat), felvonókba különféle konstrukciójú motorokat, mélytengeri fúráshoz alkatrészeket. Elmondhatom, elég összetett a paletta. Újabban pedig a városi autóbuszok kerekébe épített villanymotorokhoz készítünk terméket, ez most felfutó ágazat.

- Küzdenek-e munkaerőgondokkal, s melyik részén a termelésnek? Hogyan tudják ezt orvosolni?

- Sajnos, fejlődésünknek gátat szab a munkaerőhiány. Nagy körzetből (Nagyatád, Nagykanizsa, Kaposvár, Keszthely) buszokkal szállítjuk a dolgozókat. Az ország másik végéből is vannak nálunk munkások. Ma már a gyártásban az automatizálás a praktikus. Ebből az következik, hogy a jövőben kevés betanított munkásra lesz szükség. Annál inkább technikusokra, mérnökökre. Olyanokra, akik jól képzettek, szakmájukat magas fokon művelő emberek. Mindent megteszünk azért, hogy magunknak képezzük ki őket. Kezdvé a szakmunkásokkal, 2013-ban tanműhelyünkben 50-60 diákkal öt szakmát oktattunk. Ma sajnos, ez a szám is lecsökkent kb. 30-ra. Duális formában mérnökök képzése folyik nálunk. Minden területen ott vagyunk, most is tíznél több hallgatónk van. Itt az első perctől fogva a gyakorlatra is lehetőség van. Az a tapasztalat, hogy a felsőoktatás ma erre nem fektet kellő hangsúlyt. Nálunk a tanműhelyben nekik is kell kézi munkát végezniük. Más honnan is jönnek ide nyári gyakorlatra, még Miskolcra is. Tudunk segíteni a szakdolgozat témájának kiválasztásában is, konzulenszt biztosítunk. Sőt, ösztöndíjrendszerünk is van (havonta 20-40 ezer Ft). Ez lehetőség a város diákjainak is. Persze, elvárás a 3,5-es tanulmányi átlag meghaladása. Reméljük, nem csábulnak el máshová, s itt maradnak nálunk munkavállalóként is. Támogatjuk a dolgozóink tanulását is, a klasszikus levelező képzésben való részvételt. Területspecifikusan tanfolyamokat tartunk a szakmunkásoknak is. Nálunk fontos a nyelvtudás is, ilyen foglalkozásaink is vannak. Támogatjuk az újítokat, díjjal is honoráljuk az innovációs tevékenységet. - Tehát a képzés az előrelépés kulcsa.

A tágabb körzet iskoláiba rendszeresen megyünk pályaválasztási börszékert tartani. Próbáljuk meggyőzni a fiatalokat arról, hogy erkölcsileg és anyagiilag is megéri jó szakembernek lenni. Szívesen látunk előre egyeztetett időpontban iskolai osztályokat, nézzenek körül nálunk.

Ventilátor felépítés

- Mitől vonzó itt dolgozni?

- Ma már nem a fizetés az elsődleges motiváció az emberekben, hogy megmaradnak-e egy munkahelyen. Sok múlik azon, a felső, illetve a közvetlen vezetőik hogyan viszonyulnak hozzájuk. Mi is rájöttünk arra, hogy ebben hiányosságaink vannak. Ezért pályázati pénzből 150 embernek a legkülönbözőbb szinteken vezetői tréningeket tartunk. Sok dologgal próbálkozunk. Nálunk még van cafeteria, de ez tudjuk, kezd bedőlni. A fizetésekbe majd vissza akarjuk ezt a pénz forgatni. A fizikai állomány teljesítménybérben dolgozik. A szellemi munkások célfeladatokhoz rendelve kapnak prémiumot, jutalmat. Minderre jól működő rendszerünk van. Van jóléti alapunk, szociális juttatásaink, az üzemi tanács jogosult ezzel gazdálkodni. Kulturáltak az étkezőink, az öltözők.

- Vannak-e önöknél a dolgozóknak, családtagjaiknak, a városnak szóló programok? Illetve részt vesznek-e városi rendezvényeken?

- A hagyományos családi napunkon ezer fő is részt vesz. Az egyéni kezdeményezésekre is nyitottak vagyunk, így volt már horgászverseny, pókerparti. Tervünk, hogy telepen belül konditermet hozunk létre, hisz a dolgozók rekreációja is fontos. Igaz, a távolabbról bejárók nehezebben tudnak élni ezekkel a lehetőségekkel. A város életében is részt veszünk,

a Borforraló fesztiválon csapattal indultunk, a főzőversenyeken is ott vagyunk. Támogatjuk a túrákat, kerékpáros rendezvényeket, főleg azokat, amelyeken a munkásaink is ott vannak.

- Támogatják-e valamilyen formában a város sport (TAO-pénzek) egyesületeit? Kiket, s ha lehet tudni, mekkora összeggel? Az oktatási intézményeket, egyesületeket, művészeti csoportokat, kulturális programokat tudják-e szponzorálni valamilyen módon?

- A társadalmi felelősségvállalás területén is igyekszünk jelen lenni, részt venni a közösségi munkákban. A fiatalokat, a gyerekeket az óvodai, iskolai alapítványokon keresztül támogatjuk. Szponzorai vagyunk a tanulmányi versenyeknek, itt említeném az Alapművelési Matematika Versenyt a Mikszáth Iskolában. Érdeklünk nekünk is, hogy művelt emberfőkkel találkozunk a munkaerőpiacon. A TAO támogatást a helyi kézilabda csapatnak adjuk.

- Élnék-e az új törvényi szabályozással a túlórak tekintetében?

- Január elején dolgozói tájékoztatón deklaráltuk, hogy nem vezetjük be nálunk a jogszabályi változások adta maximális kereteket. A lehetőségtől senkit nem akarunk megfosztani, ha van elég munka, lehet túlórázni. De a törvény erejével, kényszerítéssel nem kerül bevezetésre az eddiginél nagyobb mennyiségű túlóra. Az a filozófiánk, hogy az embereknek szükségük van a regenerálódásra, a hétfvégék arra való, hogy családjuk körében legyenek. Ha olyan időszak van a termelésben, mi is rendelünk el túlórát, de nem abban a mértékben, ahogy azt megengedi a törvény. A Városi Önkormányzat kezdeményezéséhez is csatlakoztunk.

- Mik a terveik a jövőre nézve? Várhatóak-e újabb fejlesztések?

- Nagy terjeszkedésre már nincs lehetőségünk, s elsősorban a munkaerő hiánya szab ennek gátat. Kapacitásainkat korszerűbb gyártási módszerekkel, jobb üzemszervezéssel, a produktivitás növelésével és automatizálással igyekszünk az elvárásokhoz igazítani!

HCSGY

KÉK SÉTA

Április 2-án a Máltai Fejlesztő Iskola és az Ezüstkapocs Közhasznú Alapítvány az autizmus világnapja alkalmából „Kék séta” elnevezéssel egy figyelemfelhívó programot szervezett Marcaliban azzal a céllal, hogy tudatosodjanak bennünk az autizmussal élők problémái, pl. hogy a spektrumzavar egyik jellegzetessége az, hogy ők nehezen fejezik ki az érzelmeiket. A világon 110 millió, Magyarországon a becslés szerint akár 150 ezer fő az érintettek száma. Marcaliban korábban nem volt ilyen esemény. Tóth Istvánné, a Máltai Szeretetszolgálat Fejlesztő Iskolájának vezetője, s az Ezüstkapocs Közhasznú Alapítvány kuratóriumának tagja, valamint Domsáné Laczkó Zita, aki a kuratórium elnöke, elmondta, hogy pályázati pénzből valósul meg a megmozdulás. Hagyományt szeretnének ezzel teremteni.

Figyeljünk azokra, akik kicsit más milyenek, hisz egyre több olyan embertársunk van, aki autizmussal, vagy más fogyatékossgal él! A Kiss László Sportcsarnoknál volt a gyülekező. A felhívás szerint valami kék ruhadarabot kellett viselni, de a sétán részt vevők kaptak kék színű puzzle darabból álló karszalagot, s kék lufit is. Sokan gondolták úgy, hogy el kell jönniük az eseményre. Az érintettekkel együtt vonultak óvodái, iskolai csoportok is a Künzelsau térre, ahol polgármester úr köszöntőjét műsor követte. Alkalmam nyílt arra, hogy őszintén beszélgessek **Lipusz Andreával**, aki fiával, Álmosmal vett részt az eseményen.

- Hogy éli meg a család azt, hogy gyermekek autista? Miben lettek mások, mint korábban?

- A mi életünket is alapjaiban változtatta meg, hogy Álmos autista. Nyilván minden szentnek maga felé hajlik a keze, szokták volt mondani, de én valóban inkább azt a rétegét képviselem a szülőknek, akiknek a spektrum erősebben érintett részén helyezkedik el a gyerek-fiatalja. Nem osztom azt a véleményt, hogy ez egyfajta "áldás", és milyen jó is, ha autista, vagy sérült gyermeked születik. Mert nem az. Mert nem leszel tőle sem jobb, sem több. Vagyis egyes területeken talán.

Mindenképpen kitolódik a tűrőképességed határa, illetve sokkal toleránsabbá válsz mindenfajta mássággal élő felé. Hiszen sorstársnak tekinted őket. Kevésbé fogsz fennakadni az élet mások számára kritikus dolgain. Neked azok természetessé válnak, és "lazábban" kezeled ezeket a helyzeteket.

Megtanulsz hihetetlen módon alkalmazkodni. Ott, és akkor eszel, alszol, amikor arra lehetőség nyílik. Mosolyogsz, ha anyukák "normál" gyerek mellett fáradtságra hivatkoznak (ezt viccnek szántam, kérik nem megsértődni rajta). A kevéske rendelkezésre álló idődet megtanulod rettenetesen hatékony módon felhasználni.

- Ha több gyerek van a családban, ők empatikusabbak, segítőkészebbek társaiknál?

- Azt kell, hogy mondjam, ha vannak testvérek a családban, az ő életüket, sorsukat éppúgy befolyásolja az autista testvér. Gyerekkoruktól hozza kell szokniuk, hogy tekintettel legyenek rá, és ők általában hátrébb kerülnek a sorban, hiszen egészségesek, "meg tudják csinálni egyedül is". Ez persze nem jól van így, és az ember igyekszik rájuk is minőségi időt fordítani, remélhetőleg sikerrel.

- Mennyire jelent bezártságot, elszigeteltséget az emberektől ez az állapot?

- Nagyon fontos, mondhatni létfonosságú, hogy ezek a gyerekek is járassanak közösségbe, ami itt Marcaliban a Máltait jelenti, nélkülük nem tudom, hová is lennének. A gyerekek is kell, hogy tartozzon valahova, (később fiatalnak) ahol várják, ahol programokon vehet részt, ahol fejlesztései vannak, ahol ismerős a közeg. A szülőnek éppen ennyire fontos az a napi x óra, mert szusszanásnyi ideje van. Enélkül azt hiszem, már feladtuk volna néhányan.

- Szükség van arra, hogy érzékenyítsük az embereket akár ilyen megmozdulások révén? Mi a tapasztalatod a mindennapokban?

- És igen, nagyon fontos az is, hogy az embereknek legyen fogalmuk arról, a "keményebb" autisták hogyan viselkednek. Mert a médiából gyakran csak az enyhén érintett, aspergeres, "savant" képességű autistákat ismerhetik meg, így értetlenül állnak egy erősebben érintett előtt. Ezért én mindenhol, ahova Álmosmal megyünk, (és mi mindenhova együtt járunk) elmondom, még mielőtt bármi furát csinálna, hogy autista, másként, furán viselkedik, elnézést érte. És nagyon bátran, és nem kisebb örömmel mondhatom, hogy a városunkban mindenhol hihetetlen türelemmel, és szeretettel fogadják az én fura kisfiamat, és vele együtt én is (többek között) ezért szeretek itt élni. Nekünk ez itt jó, és ismerős, és biztonságos. Remélem, ugyanezt mondhatom el pár év múlva is, igaz, addigra Álmos már a Máltai Szeretetszolgálat Gombán lévő részlegébe fog járni.

- Gondolsz arra, mi lesz, ha már idős leszel? Vannak félelmeid?

- Ami aggasztó, az a jövő megoldatlansága. Nem tudjuk, mi lesz e gyerekeinkkel, ha mi már nem leszünk. Az állami intézmények minőségileg, és mennyiségileg is kifogásolhatóak, a magán intézmények szintén sokunk számára elérhetetlenek, és olyan várólisták vannak, amik szinte kilátástalanná teszik a helyzetet. Az sem megoldás, ha a testvérek "nyakába" varrjuk majdan az érintett gyermekünket, véleményem szerint nem volna igazságos, hiszen nekik is jár egy önálló, szabad élet esélye.

HCSGY

ÉPÍTETT ÖRÖKSÉGÜNK - A SZÉCHÉNYI KASTÉLY ÉPÜLETE

Marcaliban a 18. század végén állt már a Széchényi család 14 szobás, L alakú „úri laka” – a mai kastély területén – ahol gróf Széchényi Ferenc (1754-1820) évente rendszeresen megszállt. Így például 1798-ban, Somogy megyei főispáni beiktatásakor. A napóleoni háború miatt 1800-ban, időlegesen a családja is ide költözött, ahogyan 1809-ben is, amikor a franciák Nagycenket is elfoglalták. Fia, Széchényi Pál (1789-1871) örökölte tőle Marcalit, majd annak fiára, Széchényi Gyulára szállt a birtok (1829-1921), aki 1863-ban új épületet rendelt meg Ybl Miklós (1814-1891) építészettől. A kivitelezést id. Szelek Ferenc (1828-1911) kőművesmester végezte el, akinek a hagyatékában a kastély bejárati oszlopokon nyugvó bejárati előtetőjének tervrajza is fennmaradt. Az 1863-ban elkészült, földszintes L alakú, 30 szobás épületben már rendszeresen, de még nem véglegesen lakott a gróf, akitől fia Széchényi Andor Pál (1864-1943) örökölte. Ő már a családjával állandó lakhelyének választotta Marcalit, gyermekei is itt születtek.

Az Ybl Miklós tervezte udvarház épülete 1910 körül
(Képeslap, Mihalic Géza gyűjteményéből. A fotót retusálta: Ilácsa József)

A dualizmus kori gazdasági konjunktúra, az országos kastélyépítési divat hatását lehet feltételezni amögött, hogy 1912-ben új kastély építésébe fogott a család. Viktor Sidek (1856-1937) építész tervei alapján indult meg az új, 85 szobás kastély felépítése. A hírneves bécsi építész hosszú munkássága (1884-1931) alatt Ausztriában, Németországban és Magyarországon tervezett kastélyokat, gyárakat és főleg Bécsben bérházakat. Magyarországi munkái közé tartozik a pázmándi Lyka- (1895), a nagymágyocsi Károlyi- (1896), a pósteleki Wenckheim-kastély (1906-09). A marcali kastély kivitelezését ifj. Szelek Ferenc (1856-1924) és Csomós Gergely (1883-1969) építőmesterek közös cége végezte el. Ennek az 1911 és 1918 között működő vállalkozásnak a legjelentősebb környékbeli munkái ebben az időben: Kopári Jenő üzletházának és Korona szállójának átalakítása, bővítése (1912); a marcali községháza épülete (1913); és a sáripusztai Hunyady-kastély bővítése (1913-20) voltak. Az új neobarokk stílusú Széchényi-kastély reprezentatív méretével, kialakításával, villanyvilágításával és az 1911-ben elkészült víztornyával igazán modernnek számított. A homlokzatán a Széchényi és a Csekonics család címere látható ma is. (A régi udvarházat 1917-ben bontották el.)

Széchényi Andor Pál felesége Csekonics Andrea (1870-1913) korai halála miatt már nem költözhetett be az új kastélyba, 1925-től második feleségével, Szegedy-Ensch Máriával (1897-1962) élt itt. A magas téglakerítéssel elválasztott kastély és parkja a marcaliak számára egy zárt világot jelentett, ritkán láthatták a grófit.

Az 1943-ban bekövetkező halálát követően, a fia Széchényi Endre (1902-1984), Somogy megye főispánja költözött be a családjával. 1944 őszén a közeledő front miatt költöztek Ormándpusztára, majd tovább utaztak Ausztriába.

A kastélyépületet a német és magyar hadsereg kórházként hasznosította, amely funkciója megmaradt 1945 után is.

A Viktor Sidek tervezte kastély épülete 1913 után
(A Marcali Múzeum gyűjteményéből. A fotót retusálta: Ilácsa József)

A kastélyparkban szovjet katonai temetőt alakítottak ki, az épület csúcsára pedig vörös csillagot helyeztek. Az államosítás során az uradalom további épületei is közösségi hasznosításba kerültek: 1950-ben a volt Széchényi tulajdonú területek északi részén a Magyar Néphadsereg az ún. belső laktanyát építette ki, amely során számos régi, 19. századi uradalmi épületet bontottak el. (Részben megmaradt a hársfákkal és fekete fenyőfákkal szegélyezett ún. allé.)

A kórház számára hasznosított kastélyépület mellett idővel újabb épületeket emeltek, ahol számos egészségügyi osztály működött. Mára két régi uradalmi épület maradt meg, az irodaháznak átalakított magtár és a szakrendelőként üzemeltetett kocsiszín épülete. Ma a volt honvédségi területeken részben közösségi terek, lakóingatlanok, üzletek és az Európa park található. A kastély parkjából 2000 után exhumálták a szovjet katonai temetőben eltemetetteket, majd e helyütt városi szoborparkot alakítottak ki, ahol például gróf Széchényi Ferenc és Széchenyi István mellszobrai emlékeztetnek a családra.

A marcali Széchényi kastély épületével kapcsolatos dokumentumokat, tervrajzokat és fényképeket a Marcali Múzeum gyűjteményében őrizzük.

Huszár Mihály - történész

A kastélyépület 2016-ban (Fotó: Ilácsa József)

DR. GÁL JÓZSEF SOMOGY MEGYEI HONISMERETI VERSENY

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne”
Tamási Áron

Április 5-én tartották a Dr. Gál József Somogy Megyei Honismereti Verseny szóbeli döntőjét. Huszonkét éve indította útjára a vetélkedősorozatot Simon József kutasi történelemtanár, majd tíz év után átadta a szervezést a Marcali Noszlopy Gáspár Általános és Alapfokú Művészeti Iskolának. Azóta mi rendezzük az általános iskolák felső tagozatosai számára a négy írásbeli és a szóbeli fordulót, melynek témája Somogy megye néprajza, régészete, történelme és jelenkora.

Versenyünk legfőbb támogatója és fővédnöke a Marcali Múzeum. Vidák Tünde igazgató és Samuné Bogyó Hajnalka igazgatóhelyettes jelentős szakmai segítséget nyújtanak az írásbeli feladatsorok összeállításához, javításához és szóbeli döntőszervezőkornagybanszámíthatunk munkájukra. Neves szakemberek – Gálné Jáger Márta főlevéltáros a Somogy Megyei Honismereti Egyesület elnöke, L. Kapitány Orsolya etnográfus, Dr. Magyar Kálmán archeológus-történész és Dr. Sipos Csaba a megyei könyvtár helytörténeti kutatója – működnek közre a témák kiválasztásában és zsűriznek a szóbeli döntőben. Idén először Vidák Tünde a Marcali Múzeum igazgatója is tagja volt a szóbeli döntő zsűrijének.

Ebben a tanévben öt iskola hét csapata vett részt a megmérettetésen.

A versenyzők nagyon ügyesen mutatták be iskolájuk történetét, a lakóhelyükön még máig is élő szokásokat, de bizonyították jártasságukat Hunyadi Mátyás uralkodásával és korával kapcsolatos kérdések megválaszolásakor, a somogyi gasztronómiában, az évfordulók ismeretében, de kiválóan oldották meg az Örökségünk – Somogyország Kincse témával kapcsolatos feladatsort is.

A verseny végeredménye a következő lett:

- Első helyezett a **Palonai Magyar Bálint Általános Iskola** 2. csapata Fonyódról (felkészítő: Schelhammerné Kovács Ildikó),
- Második helyezett a **Festetics Pál Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola** csapata Böhönyéről (felkészítő: Bácsainé Tóth Zsanett),
- Harmadik helyezett holtversenyben a **Marcali Noszlopy Gáspár Általános és Alapfokú Művészeti Iskola** 1. csapata (felkészítő: Horváth Judit) és a **Siófoki Vak Bottyán János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola** csapata (felkészítő Pálné Cserjés Györgyi) lett.

A jövő tanévben is szeretettel várjuk versenyünkön a megye iskoláinak csapatait.

Zajcsukné Páhi Katalin
a verseny főszervezője

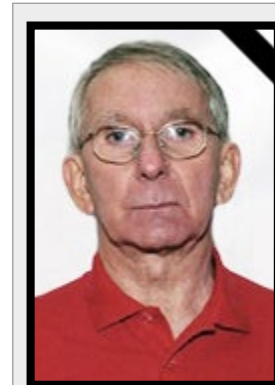

ELÉRHETŐ A MARCALI MOBILAPP

Március 28-án lett elérhető az alkalmazás Android rendszert futtató telefonokra és március 29-én az iOS alapú iPhone-okra.

Jelenleg a különböző menüpontok feltöltése van folyamatban, és szükséges még az adatok, leírások pontosítása, de már bárki számára elérhető az alábbi felületen:

<http://marcali.helysegkalauz.hu>

ELHUNYT
FUISZ JÁNOS
tanár úr, aki a város sportéletében
kimagasló szerepet töltött be.

Részvétünket fejezzük ki a
családunk.

VÁROSI SPORT PROGRAMOK

- ÁPRILIS 20.** - 14:30 - Marcali VFC - Balatoni Vasas SE (U19, labdarúgás)
- 15:00 - Marcali - Tamási (NB II - ifi kézilabda)
- 16:30 - Marcali VFC - Balatoni Vasas SE (labdarúgás)
- 17:00 - Marcali - Tamási (NB II - felnőtt kézilabda)

- MÁJUS 4.** - 17:00 - Marcali VFC - Magyaregres SZ.E. (labdarúgás)
MÁJUS 18. - 15:00 - Marcali VFC - Balatonföldvári SE (U19, labdarúgás)
- 17:00 - Marcali VFC - Balatonföldvári SE (labdarúgás)

MARCALI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT PROGRAMAJÁNLÓ – 2019. MÁJUS

- **Május 01.** (szerda) 13:00-19:00 – Retro Majális az Európa parkban. Részletek a plakáton.
- **Május 05.** (vasárnap) egész nap – Anyák-napi üzenetek a Művelődési Központ közösségi oldalán.
- **Május 09.** (csütörtök) 16:30 – „Szobrok, domborművek, érmek” címmel kiállítás megnyitó Gera Katalin szobrászművész alkotásából a Kulturális Korzó Kortárs Galériájában. A tárlat június 28-ig látogatható.
- **Május 11.** (szombat) 7:00-12:00 – Bolhapiac-Garázsvásár a Piac téren (fedett rész). Érdeklődni és jelentkezni lehet a Kulturális Korzóban vagy a 85/510-504-es telefonszámon.
- **Május 21.** (kedd) 18:00 – „Egy életed van” – Dr. Csernus Imre pszichiáter előadása a Művelődési Házban. Jegyár: 2700,- Ft.
- **Május 26.** (vasárnap) 10:00-12:00 – Miénk a Korzó! – gyermeknap program a Kulturális Korzónál. Babáknak Kerekítővel, valamint gyerekeknek és felnőtteknek szóló foglalkozással. A részvétel ingyenes!

MÉG LÁTOGATHATÓ KIÁLLÍTÁSOK:

- **Április 30-ig:** „Gyöngyök és fények” címmel Göncziné Heftner Anna népi ékszerkészítő és Dobrovitz Klára üvegműves kiállítása a Kulturális Korzó Kortárs Galériájában.
- **Május 31-ig:** „A levegő” című országos fotópályázat, valamint a „Természet és vadászat kapcsolata” című országos rajzpályázat munkáiból kiállítás a Széchenyi Zsigmond Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium Természetbarátok Munkaközössége szervezésében. Helyszín: Kulturális Korzó, Amatőr Alkotók kiállítótere és a folyosó galéria.

A szervezők a műsorváltoztatás jogát fenntartják!

Marcali Művelődési Központ

AJÁNLÓ: KORZÓ NYÁRI TÁBOROK

A Művelődési Központ idén is több turnusban hirdet nyári napközis tábort alsó tagozatos gyermekek számára. A táborokba jelentkezni lehet telefonon és személyesen is.

Az öt napos táborok ára (étkezéssel és egyéb költségekkel együtt) **13.000 Ft/fő/hét**. További részletekről érdeklődni lehet Háromi-Horváth Krisztinánál a 85/510-503-as telefonszámon.

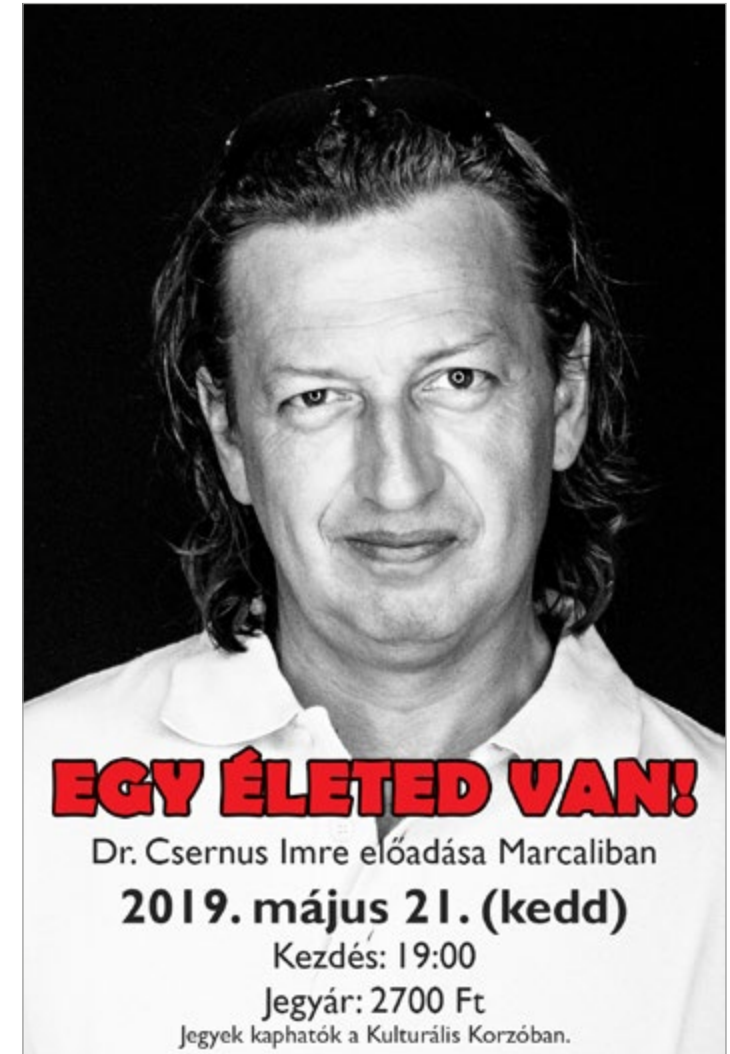
Tervezett turnusok:

1. - Július 01 – 05. (**Kreatív tábor**)
2. - Július 08 – 12. (**Társasbázis tábor**)
3. - Július 29 – augusztus 02. (**Mesetábor**)
4. - Augusztus 12 – 16. (**Fotómanó tábor**)

Marcali Művelődési Központ

MARCALI NAPLÓ - ÖNKORMÁNYZATI MAGAZIN

Felelős kiadó: Marcali Város Önkormányzata
Felelős szerkesztő: Horváthné Csoszó Gyöngyi
Nyomdai előkészítés: Buzás János
Nyomdai kivitelezés: Domonkos Nyomda, Marcali

EGY ÉLETED VAN!

Dr. Csernus Imre előadása Marcaliban

2019. május 21. (kedd)

Kezdés: 19:00

Jegyár: 2700 Ft

Jegyek kaphatók a Kulturális Korzóban.

AJÁNLÓ: CSERNUS DOKI ISMÉT MARCALIBAN

„A legdrágább kincsünk az időnk, és ezt az időt kétféleképpen tölthetjük el. Az egyik mód, hogy folyamatosan hazudok magamnak, azt állítva, hogy jól érzem magam az életemben. A másik, hogy azt mondom, nem érzem jól magam benne, és teszek azért, hogy ez megváltozzon.”

Hiszen csak „Egy életed van!” Ezzel a címmel tart előadást Dr. Csernus Imre pszichiáter a Művelődési Házban **május 21-én**. A média személyiséggé vált szakember nevét sokan ismerik országszerte. Folyamatosan jelennek meg sikerlistás könyvei, azonban az olvasók számára sok kérdés marad nyitottan. Ezekre a kérdésekre próbál választ adni Csernus Imre az előadásain országszerte. Ezúttal Marcaliban segít rávilágítani sok fontos dologra.

A 18 órakor kezdődő előadásra jegyek elővételben kaphatók a Kulturális Korzóban, illetve a hydelight.jegy.hu oldalon, valamint az előadás előtt a helyszínen. **Jegyár:** 2700,- Ft.

Marcali Művelődési Központ

Fotók: Marcali Portál, Ilácsa József, Kolozs Rita
Pédányszám: készült 5000 példányban.

Ingyenes kiadvány

Nyilvántartási szám: 831268

ISSN szám: 2416-0539

A következő szám 2019. május utolsó napjaiban kerül terjesztésre.

Író-olvasó találkozók

Szeretettel meghívunk mindenkit
2019. május 23-án, 18⁰⁰ órára
a Berzsényi Dániel Városi Könyvtárba.

Vendégünk lesz a népszerű regényeiről híres:

Bauer Barbara
író

Mindenkit szeretettel várunk!

Lóczy István
könyvbemutatóval egybekötött előadása

A Lóczy Lajos által szervezett Balaton-kutatás keretében készítette el Jankó János ezt az összefoglalót, amely a magyar néprajztudomány klasszikus művének számít, és amely a mai olvasó számára az egyik legérdekesebb, legjobban felhasználható monográfiája a korabeli kutatásnak.

A Balaton környékén a műben összegyűjtött anyag újráfelfedezése értékes segítség lehet az egyes települések imázsának, turisztikai kínálatának a megfogalmazásához is.

(A könyv a helyszínen megvásárolható)

MARCALI
Berzsényi Dániel Városi Könyvtár
2019. május 16. 18:00

Jankó János
A Balaton-melléki lakosság néprajza
(Budapest, 1962)

Mosolynapi családi piknik
BEHARANGOZÓ (részletek később)

2019. május 25. (szombat) 14-20 óra

Európa park, Szabadtéri színpad és zenepavilon környéke

INGYENES játékok, kézműves foglalkozás, egészségsarok...

Programok:

- 15:00 Bíró Melinda és Apagyi Miklós gyerekműsora
- 15:30 Tekergő Bábszínház: Cilike a hiszékeny egérke
- 16:30 MintAgyerek zenekar koncertje
- 18:00 Roxinház: Dr. Bubó előadás a szabadtéri színpadon

Töltsd le a MarcaliApp-ot a részletekért!

MÁJUSI TEKERGŐ

Babás-Mamás gyaloglóklub

Itt a tavasz, jó idő, elérkezett a májusi 'TEKERGŐ'! Nagy szeretettel hívjuk és várjuk a Marcaliban élő gyerekeket, anyukákat, kismamákat, nagymamákat, apukákat, nagypapákat, kikapcsolódní vágyókat egy délelőtti TEKERGŐ-re, ahol aktívan töltheti el szabadidejét a családi jóhét babakocsival, kismotorral, kismotortal, nagymamával, minden korosztály jól fogja érezni magát egy közös séta után. Egy kényelmes cipő, folyadék szükséges mindössze a programhoz!

Találkozó: Európa Park-játszótér
A klubok májusi időpontjai:

2019. 05. 02.
2019. 05. 09.
2019. 05. 16.
2019. 05. 23.
2019. 05. 30.

Program:
10:00 gyülekezés, bemelegítés
10:10 indulás
10:50 játék
11:30 program zárása

Eső esetén elmarad!
Kapcsolat: 82/801-836
A részvétel ingyenes!

SZÉCHENYI 2020

MAJNAPRAZÁS
KÖRNYELMI

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS ÉS JÖVŐ

A programot a Somogy Megyei Képzési és Fejlesztési Központ támogatja.
A programot a Somogy Megyei Képzési és Fejlesztési Központ támogatja.
A programot a Somogy Megyei Képzési és Fejlesztési Központ támogatja.